

Prejudiciālais jautājums

Vai brīvi pieejamā tīmekļvietnē ar tiesību subjekta piekrišanu esoša darba iegulšana trešās personas tīmekļvietnē, izmantojot kadrēšanu, ir uzskatāma par darba izziņošanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29/EK ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta izpratnē, ja tā notiek, apejot aizsardzības pasākumus pret kadrēšanu, kurus ir veicis vai ierosinājis tiesību subjekts?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV 2001, L 167, 10. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 24. maijā — Polijas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-401/19)

(2019/C 270/24)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvji: B. Majczyna, pārstāvis, un W. Gonatarski, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

- atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/790 (2019. gada 17. aprīlis) par autortiesībām un blakustiesībām digitālajā vienotajā tirgū un ar ko groza Direktīvas 96/9/EK un 2001/29/EK ⁽¹⁾, 17. panta 4. punkta b) apakšpunktu un 17. panta 4. punkta c) apakšpunktu *in fine* (proti, daļā, kas ietver formulējumu “un ir darījuši visu iespējamo, lai saskaņā ar b) apakšpunktu nepieļautu to turpmāku augšupielādi”);
- piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Polijas Republika lūdz atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/790 (2019. gada 17. aprīlis) par autortiesībām un blakustiesībām digitālajā vienotajā tirgū un ar ko groza Direktīvas 96/9/EK un 2001/29/EK (OV L 130, 17.5.2019., 92. lpp.) 17. panta 4. punkta b) apakšpunktu un 17. panta 4. punkta c) apakšpunktu *in fine* (proti, daļā, kas ietver formulējumu “un ir darījuši visu iespējamo, lai saskaņā ar b) apakšpunktu nepieļautu to turpmāku augšupielādi”), kā arī piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti, ja Tiesa atzītu, ka apstrīdētās tiesību normas nevar tikt nodalītas no pārējiem Direktīvas (ES) 2019/790 17. panta noteikumiem, negrozot šajā pantā paredzētā regulējuma būtību, Polijas Republika lūdz atzīt par spēkā neesošu Direktīvas (ES) 2019/790 17. pantu pilnībā.

Polijas Republika apgalvo, ka ar apstrīdētajām Direktīvas 2019/790 normām ir aizskartas tiesības uz vārda brīvību un informācijas brīvību, kas ir aizsargātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā.

Polijas Republika it īpaši apgalvo, ka tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējiem uzliktais pienākums darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu to, ka nav pieejami konkrēti darbi vai blakustiesību objekti, par kuriem tiesību subjekti ir snieguši pakalpojumu sniedzējiem būtisko un vajadzīgo informāciju (Direktīvas 2019/790 17. panta 4. punkta b) apakšpunkts), un tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējiem uzliktais pienākums darīt visu iespējamo, lai nepieļautu tādu darbu vai blakustiesību objektu turpmāku augšupielādi, attiecībā uz kuriem tiesību subjekti ir iesnieguši pietiekami pamatotu paziņojumu (Direktīvas 2019/790 17. panta 4. punkta c) apakšpunkts *in fine*), rada tādas sekas, ka pakalpojumu sniedzējiem — lai novērstu atbildības iestāšanos — ir jāveic lietotāju tiešsaistē augšupielādētā satura automātiska iepriekšēja verifikācija (filtrēšana) un tādējādi ir jāievieš preventīvi kontroles mehānismi. Šāds mehānisms apdraud vārda un informācijas brīvības būtību un neatbilst prasībām par šo tiesību ierobežošanas samērīgumu un nepieciešamību.

(¹) OV 2019, L 130, 92. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. maijā iesniedza Conseil d'État (Francija) — Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Lieta C-403/19)

(2019/C 270/25)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Société Générale SA

Atbildētājs: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciālais jautājums

Vai, ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 56. pantu, kas kļuvis par Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. pantu, apstākļi, ka šī lēmuma 5. punktā atgādināto noteikumu piemērošana, lai kompensētu dubultu nodokļu uzlikšanu dividendēm, ko sabiedrībai, kas maksā sabiedrību ienākuma nodokli dalībvalstī, kurā tā ir rezidente, izmaksā sabiedrība, kas ir rezidente citā dalībvalstī, uz kuru attiecas nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā sakarā ar šīs valsts kompetences īstenošanu nodokļu jomā, var radīt nelabvēlīgu situāciju attiecībā pret darījumiem ar ārvalstu sabiedrību vērtspapīriem, ko veic sabiedrības, kas maksā sabiedrību ienākuma nodokli pirmajā valstī, nozīmē, ka tā var, izvēloties kompensēt nodokļu dubulto uzlikšanu, iet tālāk par atteikšanos no nodokļu ieņēmumiem, ko tā gūtu, apliekot ar sabiedrību ienākuma nodokli minētās dividendes?